

VÌ SAO ĐỨC PHẬT KHÔNG CỨU DÒNG HỌ THÍCH CA KHI VUA LƯU LY ĐEM QUÂN XÂM CHIẾM ĐẤT NƯỚC!

Đức Phật có năng lực, có trí huệ, có năng lực là có thần thông, nhưng do nghiệp lực của chúng sanh chẳng thể nghĩ bàn, sức mạnh của tâm niệm chẳng thể nghĩ bàn, ba sức mạnh ấy bằng nhau. Vua Lưu Ly tiêu diệt dòng họ Thích Ca, nếu Thích Ca Mâu Ni Phật có trình độ [hiểu biết hạn hẹp] giống như chúng ta, dễ lắm, Ngài phát động mười sáu vị đại quốc vương tổ chức liên quân đến cứu dòng họ Thích Ca, có được hay không? Được chứ! Mười sáu vị đại quốc vương đều là đệ tử quy y của Thích Ca Mâu Ni Phật, đức Phật yêu cầu họ tổ chức liên quân dễ dàng, mọi người sẽ nghe lời. Đức Phật chẳng làm như vậy, do nguyên nhân nào? Đức Phật biết nguyên do của cơn tai nạn này, nó là oan oan tương báo, ngăn trở một đời này, tương lai sẽ còn thâm, nặng nề hơn, nên để cho nó báo ứng, báo ứng xong sẽ hết chuyện!

Khởi nguyên của cơn tai nạn này là gì? Khởi nguyên từ nhiều đời nhiều kiếp trước, chẳng phải là một đời này, mà do nghiệp nhân đã tạo trong đời quá khứ. [Thuở ấy], bộ tộc Thích Ca là ngư dân đánh cá tại ven biển, trong thôn ấy có một cái ao nuôi cá. Có một hôm, tộc trưởng hạ lệnh sai thôn dân tháo cạn nước ao, bủa lưới bắt sạch cá trong ao. Trong ao ấy có hai loại cá, cá cũng có vua, chúng nó có tổ chức. Hai con ngư vương cảm thấy người trong thôn trang ấy rất đáng giận: “Giết sạch chúng ta, chẳng chừa con nào!” Trong tâm oán hận, nhất định phải trả thù. Đời này, họ sanh làm người, người dân trong thôn đánh cá là dòng họ Thích Ca, cá bị giết trong ao chính là bộ tộc của vua Lưu Ly. Họ đến báo cừu, trong quá khứ các vị đã làm cho họ bị diệt tộc, nay người ta cũng muốn đến tiêu diệt quý vị, oan oan tương báo, chẳng có cách nào tránh khỏi tai nạn ấy. Do Thích Ca Mâu Ni Phật hiểu rõ ràng, minh bạch, đành chỉ ứa lệ nhìn, chẳng nói một câu nào, khuyên mọi người hãy trốn tránh tai nạn, có thể trốn thì hãy tận hết sức trốn đi, vì chẳng có sức chống đỡ. Một nhóm trốn thoát, trốn sang Tây Tạng, vì họ vượt qua núi Hỷ Mã Lạp Nhã thì bên kia núi là Tây Tạng. Một phần dòng họ Thích Ca trốn sang bên đó. Bộ tộc Thích Ca nghe lời người trong nhà khuyến cáo, trốn sang vùng Hậu Tạng. Sau khi đã trốn đến Hậu Tạng bèn định cư ở Hậu Tạng, chẳng quay về nữa. Vì thế, hậu duệ của gia tộc Thích Ca Mâu Ni Phật sống tại vùng Hậu Tạng của Trung Quốc. Chương Gia đại sư kể cho tôi nghe câu chuyện này. [Qua chuyện này, đức Phật] đã biểu diễn cho chúng ta thấy oan oan tương báo, oán hận không thể hóa giải thì đời đời kiếp kiếp đều có trả thù.

Thích Ca Mâu Ni Phật đã nêu ra phương cách nhường nhịn: Quý vị muốn quốc gia của chúng tôi, muốn đoạt lãnh thổ này, ta bèn trao cho quý vị, bỏ chạy, đào tẩu, một bộ phận không chịu bỏ chạy đều bị họ giết. Định nghiệp chẳng thể chuyển; do vậy, sát nghiệp thật đáng sợ! Giết người phải đền mạng, giết các động vật vẫn phải đền mạng. Đời sau, những động vật ấy đã chịu hết nghiệp báo và tội báo, lại sanh vào nhân gian. Nói theo Phật pháp, hết thầy hữu tình chúng sanh đều là bất tử. Chết là thân thể chết, [chết] chỉ là thay đổi thân thể mà thôi! Linh hồn bất tử, linh tánh bất tử. Quý vị kết oán cừu với kẻ ấy, chỉ cần kẻ ấy nhớ mãi không quên, phiền phức khôn xiết! Vậy thì cần gì phải kết oán cừu với kẻ khác? Cổ nhân Trung Quốc nói “bị thua thiệt là có phước”. Chấp nhận bị thua thiệt, chẳng kết oán cừu với kẻ khác. Quý vị muốn đoạt tài vật, sản nghiệp của ta, ta đều trao hết, đều nhường cho quý vị, mọi chuyện tốt đẹp, chẳng kết oán! Chẳng có mấy may ý niệm oán hận, bèn hóa giải [mọi oán kết], đó là cách làm trí huệ. Thuở ấy, Phật Thích Ca đã nêu gương cho chúng ta thấy, dòng họ Thích Ca và vua Lưu Ly Vương biểu diễn, chúng ta thấy Phật Thích Ca xử trí chuyện ấy ra sao, chúng ta phải học theo. Tịnh Độ Đại Kinh Giải Diễn Nghĩa.

Tập 108. Chủ giảng: Lão pháp sư Tịnh Không